

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1092/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 24 noiembrie 2010

privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Stabilitatea financiară este o condiție prealabilă pentru ca economia reală să ofere locuri de muncă, credite și creștere. Criza financiară a pus în evidență deficiențe importante în domeniul supravegherii financiare care nu a reușit să anticipeze evoluțiile macroprudențiale negative sau să prevină acumularea de riscuri excesive în sistemul financiar.
- (2) Parlamentul European a solicitat în mod repetat asigurarea unor condiții de concurență cu adevărat echitabile pentru toți actorii de la nivelul Uniunii și a subliniat eșecurile semnificative în ceea ce privește supravegherea exercitată de Uniune asupra unor piețe financiare din ce în ce mai integrate [în Rezoluția sa din 13 aprilie 2000 referitoare la

Comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului normativ pentru piețele financiare: plan de acțiune ⁽⁴⁾, în Rezoluția sa din 21 noiembrie 2002 privind normele de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ⁽⁵⁾, în Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind politica în domeniul serviciilor financiare (2005-2010) – Cartea Albă ⁽⁶⁾, în Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative și fondurile de capital privat ⁽⁷⁾ și în Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ⁽⁸⁾, precum și în Poziția sa din 22 aprilie 2009 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽⁹⁾ și în Poziția sa din 23 aprilie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating de credit ⁽¹⁰⁾].

- (3) În noiembrie 2008, Comisia a însărcinat un grup la nivel înalt prezidat de Jacques de Larosière să formuleze recomandări cu privire la modul în care pot fi consolidate mecanismele europene de supraveghere, pentru a proteja mai bine cetățenii și pentru a reinstaura încrederea în sistemul financiar.
- (4) În raportul său final, prezentat la 25 februarie 2009 („raportul de Larosière”), grupul la nivel înalt a recomandat, printre altele, înființarea unui organism la nivelul Uniunii care să fie însărcinat cu supravegherea riscurilor din sistemul financiar în ansamblul său.

⁽¹⁾ JO C 270, 11.11.2009, p. 1.

⁽²⁾ Avizul din 22 ianuarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 22 septembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 noiembrie 2010.

⁽⁴⁾ JO C 40, 7.2.2001, p. 453.

⁽⁵⁾ JO C 25 E, 29.1.2004, p. 394.

⁽⁶⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 392.

⁽⁷⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 26.

⁽⁸⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 48.

⁽⁹⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 214.

⁽¹⁰⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 292.

- (5) În comunicarea sa din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene”, Comisia a salutat și a oferit o largă susținere recomandărilor formulate în raportul de Larosière. În cadrul reuniunii sale din 19 și 20 martie 2009, Consiliul European a convenit asupra necesității de a îmbunătăți reglementarea și supravegherea instituțiilor financiare din cadrul Uniunii și de a utiliza raportul de Larosière ca bază de acțiune.
- (6) În comunicarea sa din 27 mai 2009 intitulată „Supravegherea financiară europeană”, Comisia a sugerat o serie de reforme ale mecanismelor actuale de protejare a stabilității financiare la nivelul Uniunii, incluzând în special crearea unui comitet european pentru risc sistemic (CERS), responsabil cu supravegherea macroprudențială. Consiliul, la 9 iunie 2009, și Consiliul European, în cadrul reuniunii sale din 18 și 19 iunie, au susținut sugestiile Comisiei și au salutat intenția Comisiei de a înainta propuneri legislative prin care noul cadru să fie instituit în cursul anului 2010. În acord cu punctul de vedere al Comisiei, Consiliul a concluzionat, printre altele, că Banca Centrală Europeană (BCE) „ar trebui să furnizeze sprijin analitic, statistic, administrativ și logistic pentru CERS, bazându-se și pe consilieri tehnică din partea băncilor centrale și a autorităților de supraveghere naționale”. Asistența acordată CERS de către BCE, precum și sarcinile atribuite CERS nu ar trebui să aducă atingere principiului independenței BCE în îndeplinirea atribuțiilor sale, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (7) Date fiind integrarea piețelor financiare internaționale, precum și riscul de contagiune al crizelor financiare, este necesar un angajament ferm din partea Uniunii la nivel global. CERS ar trebui să beneficieze de expertiza unui comitet științific la nivel înalt și să își asume toate responsabilitățile necesare la nivel global pentru a se asigura că vocea Uniunii se face auzită privind aspectele referitoare la stabilitatea financiară, în special printr-o strânsă cooperare cu Fondul Monetar Internațional (FMI) și cu Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF), din partea cărora se așteaptă emiterea de avertizări timpurii cu privire la riscurile macroprudențiale la nivel mondial, precum și cu toți partenerii Grupului celor douăzeci (G-20).
- (8) CERS ar trebui să contribuie, printre altele, la punerea în aplicare a recomandărilor formulate de FMI, CSF și Banca Reglementelor Internaționale (BRI) către G-20.
- (9) Raportul din 28 octombrie 2009 întocmit de FMI, BRI și CSF intitulat „Orientări pentru evaluarea importanței sistemice a instituțiilor, piețelor și instrumentelor financiare: considerații inițiale” și prezentat miniștrilor de finanțe și guvernatorilor Băncilor Centrale ai G-20 prevede, de asemenea, că evaluarea riscurilor sistemice poate varia în funcție de mediul economic. Aceasta va depinde totodată de infrastructura financiară și de mecanismele de gestionare a crizei, precum și de capacitatea de a face față deficiențelor în momentul apariției acestora. Instituțiile financiare pot avea o importanță sistemică pentru sistemele financiare și economiile locale, naționale și internaționale. Criteriile principale care ajută la identificarea importanței sistemice a piețelor și a instituțiilor sunt mărimea (volumul de servicii financiare prestate de componentele individuale ale sistemului financiar), substituibilitatea (măsura în care alte componente ale sistemului pot presta aceleași servicii în cazul unei deficiențe) și interconectarea (legăturile cu celelalte componente ale sistemului). O evaluare bazată pe aceste trei criterii ar trebui însoțită de indicarea vulnerabilităților financiare și a capacității cadrului instituțional de a face față deficiențelor financiare și ar trebui să ia în considerare o gamă largă de factori suplimentari cum ar fi, printre altele, complexitatea structurilor specifice și a modelelor de afaceri, gradul de autonomie financiară, intensitatea și domeniul de aplicare ale supravegherii, transparența mecanismelor financiare și legăturile care ar putea afecta riscul general al instituțiilor.
- (10) Misiunea CERS ar trebui să fie aceea de a supraveghea și de a evalua riscurile sistemice în condiții normale în vederea diminuării expunerii sistemului la riscul de disfuncționalitate a componentelor sistemice și în vederea îmbunătățirii rezistenței sistemului financiar la șocuri. În această privință, CERS ar trebui să contribuie la asigurarea stabilității financiare și la atenuarea efectelor negative asupra pieței interne și a economiei reale. Pentru a-și îndeplini obiectivele, CERS ar trebui să analizeze toate informațiile relevante.
- (11) Mecanismele actuale ale Uniunii pun prea puțin accentul pe supravegherea macroprudențială și pe interconexiunile dintre evoluțiile din mediul macroeconomic mai larg și sistemul financiar. Responsabilitatea pentru analiza macroprudențială rămâne fragmentată și este efectuată de diverse autorități la niveluri diferite, fără a exista un mecanism care să garanteze faptul că riscurile macroprudențiale sunt identificate adecvat și că se emit în mod clar avertismente și recomandări care să fie urmate și transpuse în acțiuni. Funcționarea corespunzătoare a sistemului financiar al Uniunii și a sistemului financiar mondial, precum și atenuarea eventualelor amenințări la adresa acestora, necesită o coerență sporită între supravegherea macroprudențială și supravegherea microprudențială.
- (12) Un sistem nou conceput de supraveghere macroprudențială necesită un lider credibil și recunoscut. Astfel, dat fiind rolul său cheie și credibilitatea sa pe plan intern și internațional, și în spiritul recomandărilor formulate în raportul de Larosière, președintele BCE ar trebui să exercite prerogativele CERS pentru un prim mandat de cinci ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament. În plus, ar trebui sporite cerințele privind responsabilitatea, iar organismele CERS ar trebui să poată beneficia de o gamă largă de expertiză, pregătire și opinii.

- (13) Raportul de Larosière prevede, de asemenea, că supravegherea macroprudențială nu are însemnătate decât dacă poate avea un efect asupra supravegherii la nivel microprudențial, iar supravegherea microprudențială nu poate proteja în mod eficace stabilitatea financiară fără a lua în considerare în mod adecvat evoluțiile la nivel macroprudențial.
- (14) Ar trebui instituit un Sistem european de supraveghere financiară (SESF), care să reunească, sub forma unei rețele, toți actorii angajați în activități de supraveghere financiară la nivel național și la nivelul Uniunii. Respectând principiul cooperării loiale în conformitate cu articolul 4 alineatul(3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF ar trebui să coopereze pe bază de încredere și deplin respect reciproc, în special pentru a garanta că informațiile care circulă între ele sunt adecvate și fiabile. La nivelul Uniunii, rețeaua ar trebui să fie compusă din CERS și trei autorități de supraveghere microprudențială: Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ (denumite, în continuare, în mod colectiv „AES”).
- (15) Uniunea are nevoie de un organism aparte, responsabil cu supravegherea macroprudențială a sistemului său financiar, care să identifice riscurile la adresa stabilității financiare și, acolo unde este necesar, să emită avertismente de risc și recomandări în vederea adoptării unor măsuri în fața acestor riscuri. În consecință, CERS ar trebui să fie instituit sub forma unui nou organism independent, care să acopere toate sectoarele financiare precum și schemele de garanțare. CERS ar trebui să fie responsabil cu realizarea supravegherii macroprudențiale la nivelul Uniunii și ar trebui să nu aibă personalitate juridică.
- (16) CERS ar trebui să fie format dintr-un Consiliu general, un Comitet director, un secretariat, un Comitet consultativ științific și un Comitet consultativ tehnic. Componenta Comitetului consultativ științific ar trebui să țină seama de norme adecvate în materie de conflict de interese adoptate de Consiliul general. Instituirea Comitetului consultativ tehnic ar trebui să ia în considerare structurile existente în vederea evitării oricăror suprapuneri.
- (17) CERS ar trebui să emită avertismente și, acolo unde consideră necesar, recomandări fie de natură generală, fie de natură specifică, care să se adreseze în special Uniunii în ansamblul său sau unuia sau mai multor state membre, sau uneia sau mai multor AES, sau uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, cu un calendar definit pentru luarea măsurilor relevante care se impun.
- (18) CERS ar trebui să stabilească un cod de culori pentru a permite părților interesate să evalueze mai bine natura riscurilor.
- (19) În vederea creșterii influenței și legitimității lor, aceste avertismente și recomandări ar trebui transmise, de asemenea, în condiții de strictă confidențialitate, Consiliului și Comisiei și, în cazul în care sunt adresate uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, ar trebui transmise AES. Deliberările din cadrul Consiliului ar trebui pregătite de Comitetul economic și financiar (CEF) în conformitate cu rolul acestuia din urmă, astfel cum este definit în TFUE. Pentru a pregăti discuțiile din cadrul Consiliului și pentru a oferi Consiliului în timp util consiliere cu privire la măsurile de adoptat, CERS ar trebui să informeze CEF în mod periodic și ar trebui să primească textele tuturor avertismentelor și recomandărilor de îndată ce acestea au fost adoptate.
- (20) De asemenea, CERS ar trebui să monitorizeze respectarea avertismentelor și recomandărilor sale, pe baza rapoartelor întocmite de destinatari, pentru a se asigura că avertismentele și recomandările sale sunt urmate în mod efectiv. Destinatarii recomandărilor ar trebui să acționeze pe baza acestora și să justifice în mod corespunzător cazurile de lipsă de acțiune (mecanismul „acțiune sau explicații”). În cazul în care CERS consideră că reacția este neadecvată, acesta ar trebui să informeze, în condiții de strictă confidențialitate, destinatarii, Consiliul și, dacă este cazul, autoritatea europeană de supraveghere în cauză.
- (21) CERS ar trebui să decidă, de la caz la caz și după informarea Consiliului cu suficient timp înainte pentru ca acesta să poată reacționa, dacă o recomandare ar trebui să rămână confidențială sau să fie făcută publică, ținând seama de faptul că aducerea acesteia la cunoștința publicului poate contribui la respectarea recomandărilor în anumite situații.
- (22) În cazul în care CERS detectează un risc care ar putea pune serios în pericol buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unor părți ale acestuia, ar trebui ca CERS să informeze de urgență Consiliul cu privire la această situație. În cazul în care CERS consideră că ar putea interveni o situație de urgență, acesta ar trebui să contacteze Consiliul și să îi transmită o evaluare a situației. Ulterior, Consiliul ar trebui să evalueze necesitatea adoptării unei decizii adresate AES prin care să stabilească existența unei situații de urgență. Pe parcursul acestui proces, protecția corespunzătoare a confidențialității este de importanță capitală.
- (23) CERS ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului cel puțin anual și mai frecvent în caz de dificultăți financiare pe scară largă. Dacă este cazul, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să poată invita CERS să examineze chestiuni specifice privind stabilitatea financiară.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 12 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ A se vedea pagina 48 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽³⁾ A se vedea pagina 84 din prezentul Jurnal Oficial.

- (24) BCE și băncile centrale naționale ar trebui să dețină un rol principal în supravegherea macroprudențială, datorită competențelor și responsabilităților lor existente în domeniul stabilității financiare. Autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să fie implicate pentru a furniza expertiza lor specifică. Participarea autorităților însărcinate cu supravegherea microprudențială la lucrările CERS este esențială pentru garantarea faptului că evaluarea riscului macroprudențial se bazează pe informații complete și exacte referitoare la evoluțiile din sistemul financiar. În consecință, președinții AES ar trebui să fie membri cu drept de vot. Un reprezentant al autorităților naționale de supraveghere competente în cauză din fiecare stat membru ar trebui să participe la reuniunile Consiliului general fără drept de vot. Din motive de transparență, 15 persoane independente ar trebui să ofere CERS expertiză externă prin intermediul Comitetului consultativ științific.
- (25) Participarea unui membru al Comisiei în cadrul CERS va contribui la stabilirea unei legături cu supravegherea macroeconomică și financiară a Uniunii, în timp ce prezența președintelui CEF va reflecta rolul ministerelor responsabile de finanțe ale statelor membre și rolul Consiliului în asigurarea stabilității financiare și efectuarea supravegherii economice și financiare.
- (26) Este esențial ca membrii CERS să își exercite îndatoririle cu imparțialitate și să aibă în vedere numai stabilitatea financiară a Uniunii în ansamblul său. În cazul în care nu se poate ajunge la un consens, voturile referitoare la avertismente și recomandări în cadrul CERS nu ar trebui ponderate, iar deciziile ar trebui luate, de regulă, cu majoritate simplă.
- (27) Interconectarea instituțiilor și piețelor financiare implică necesitatea ca monitorizarea și evaluarea potențialelor riscuri sistemice să se bazeze pe un set amplu de date și indicatori macroeconomici și microfinanciar relevanți. Aceste riscuri sistemice includ riscul de perturbare a serviciilor financiare care este cauzat de o disfuncționalitate importantă a întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia și care poate produce consecințe negative grave asupra pieței interne și asupra economiei reale. Toate tipurile de instituții, intermediari, piețe, infrastructuri și instrumente financiare pot avea o importanță sistemică. Prin urmare, CERS ar trebui să aibă acces la toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile, păstrând în același timp confidențialitatea acestor informații după cum este necesar.
- (28) Măsurile de colectare a informațiilor prevăzute în prezentul regulament sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor CERS și nu ar trebui să aducă atingere cadrului juridic al Sistemului statistic european în domeniul statisticii. Prezentul regulament nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere Regulamentului (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene ⁽¹⁾ și Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană ⁽²⁾.
- (29) Participanții la piață pot avea contribuții valoroase la înțelegerea evoluțiilor care influențează sistemul financiar. Atunci când este cazul, CERS ar trebui, prin urmare, să consulte părțile interesate din sectorul privat, inclusiv reprezentanți ai sectorului financiar, asociații ale consumatorilor, grupuri de utilizatori din domeniul serviciilor financiare, înființate de Comisie sau prin legislația Uniunii, și să le ofere posibilitatea de a-și prezenta observațiile.
- (30) Înființarea CERS ar trebui să contribuie în mod direct la atingerea obiectivelor pieței interne. Supravegherea macroprudențială a sistemului financiar la nivelul Uniunii este o parte integrantă a noilor mecanisme generale de supraveghere în Uniune, deoarece aspectele macroprudențiale sunt strâns legate de atribuțiile de supraveghere microprudențială atribuite AES. Părțile interesate nu vor putea avea încrederea necesară pentru a se implica în activități financiare transfrontaliere decât după ce se vor institui mecanisme care să țină cont într-o măsură suficientă de interdependența riscurilor microprudențiale și a celor macroprudențiale. CERS ar trebui să monitorizeze și să evalueze riscurile care amenință stabilitatea financiară, generate de evoluții care pot avea impact la nivel sectorial sau la nivelul sistemului financiar în ansamblu. Prin abordarea acestor riscuri, CERS ar trebui să contribuie direct la o structură de supraveghere integrată la nivelul Uniunii, necesară pentru promovarea unor reacții politice oportune și coerente la nivelul statelor membre, prevenindu-se astfel abordările divergente și îmbunătățindu-se funcționarea pieței interne.
- (31) Curtea de Justiție, în hotărârea sa din 2 mai 2006 în cauza C-217/04 (Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene) a susținut că „nimic din formularea articolului 95 din Tratatul CE [actualul articol 114 din TFUE] nu implică faptul că destinatarii măsurilor adoptate de legiuitorul comunitar în temeiul dispoziției respective pot fi doar statele membre individuale. Legiuitorul poate considera necesară instituirea unui organism comunitar care să aibă responsabilitatea de a contribui la punerea în aplicare a unui proces de armonizare în cazurile în care, pentru a facilita punerea în practică și aplicarea uniformă a actelor bazate pe acea dispoziție, pare a fi oportună adoptarea de măsuri de sprijin și de măsuri-cadru fără caracter obligatoriu” ⁽³⁾. CERS ar trebui să contribuie la stabilitatea financiară necesară pentru aprofundarea integrării financiare pe piața internă prin monitorizarea riscurilor sistemice și prin emiterea de avertismente și recomandări, atunci când este cazul. Aceste sarcini sunt strâns legate de obiectivele legislației Uniunii privind piața internă a serviciilor financiare. Prin urmare, CERS ar trebui instituit în temeiul articolului 114 din TFUE.

(1) JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

(2) JO L 318, 27.11.1998, p. 8.

(3) Rapoartele Curții Europene 2006, pagina I-03771, punctul 44.

- (32) După cum se sugerează în raportul de Larosière, este necesară o abordare în etape, iar Parlamentul European și Consiliul ar trebui să realizeze o reexaminare completă a SESF, CERS și AES până la 17 decembrie 2013.
- (33) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume o supraveghere macroprudențială eficace a sistemului financiar al Uniunii, nu poate fi realizat în mod satisfăcător la nivelul statelor membre din cauza integrării piețelor financiare din Uniune, și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Instituirea

- (1) Se instituie un Comitet european pentru risc sistemic (CERS). Acesta are sediul la Frankfurt pe Main.
- (2) CERS face parte din Sistemul european de supraveghere financiară (SESF), al cărui scop este de a asigura supravegherea sistemului financiar al Uniunii.
- (3) SESF cuprinde:
- (a) CERS;
- (b) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010;
- (c) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010;
- (d) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- (e) Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun) prevăzut la articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- (f) autoritățile competente sau de supraveghere din statele membre specificate în actele Uniunii menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (4) Respectând principiul cooperării loiale în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, părțile la SESF cooperează pe bază de încredere și deplin respect reciproc, în special pentru a garanta că informațiile care circulă între ele sunt adecvate și fiabile.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „instituție financiară” înseamnă orice întreprindere care intră sub incidența legislației menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, precum și orice altă întreprindere sau entitate din Uniune a cărei activitate principală are un caracter similar;
- (b) „sistem financiar” înseamnă toate instituțiile financiare, piețele, produsele și infrastructurile piețelor;
- (c) „risc sistemic” înseamnă riscul de perturbare a sistemului financiar care poate genera consecințe negative grave pentru piața internă și economia reală. Toate tipurile de entități financiare intermediare, piețe și infrastructuri financiare pot fi importante din punct de vedere sistemic într-o anumită măsură.

Articolul 3

Misiune, obiective și atribuții

- (1) CERS răspunde de supravegherea macroprudențială a sistemului financiar în Uniune, în vederea contribuției la prevenirea sau reducerea riscurilor sistemice la adresa stabilității financiare a Uniunii care sunt rezultatul evoluțiilor din sistemul financiar și luând în considerare evoluțiile macroeconomice, pentru evitarea perioadelor de dificultăți financiare la scară largă. CERS contribuie la funcționarea armonioasă a pieței interne, garantând, astfel, o contribuție sustenabilă a sectorului financiar la creșterea economică.
- (2) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute la alineatul (1), CERS îndeplinește următoarele atribuții:
- (a) să determine și/sau să colecteze, precum și să analizeze, toate informațiile relevante și necesare pentru atingerea obiectivelor descrise la alineatul (1);
- (b) să identifice și să clasifice riscurile sistemice în funcție de prioritate;
- (c) să emită avertismente, atunci când aceste riscuri sistemice sunt considerate importante și să facă publice avertismentele respective, după caz;
- (d) să formuleze recomandări pentru acțiunile de remediere ca răspuns la riscurile identificate și să facă publice recomandările respective, după caz;

- (e) atunci când CERS consideră că poate apărea o situație de urgență, potrivit articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, să emită un avertisment confidențial adresat Consiliului și să prezinte Consiliului o evaluare a situației, pentru a permite Consiliului să evalueze necesitatea de a adopta o decizie adresată AES prin care să stabilească existența unei situații de urgență;
- (f) să monitorizeze măsurile adoptate în urma avertismentelor și recomandărilor;
- (g) să coopereze îndeaproape cu toate părțile la SESF; dacă este cazul, să furnizeze AES informațiile referitoare la riscurile sistemice necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora; și, în special, în colaborare cu AES, să elaboreze un set comun de indicatori cantitativi și calitativi (tablou de riscuri) pentru a identifica și a măsura riscul sistemic;
- (h) să participe, după caz, în cadrul Comitetului comun;
- (i) să își coordoneze activitatea cu organizațiile financiare internaționale, în special FMI și CSF, precum și cu organisme relevante din țări terțe, cu privire la chestiunile legate de supravegherea macroprudențială;
- (j) să îndeplinească alte atribuții conexe, în conformitate cu legislația Uniunii.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA

Articolul 4

Structura

- (1) CERS are un Consiliu general, un Comitet director, un secretariat, un Comitet consultativ științific și un Comitet consultativ tehnic.
- (2) Consiliul general adoptă deciziile necesare pentru asigurarea îndeplinirii atribuțiilor conferite CERS în temeiul articolului 3 alineatul (2).
- (3) Comitetul director furnizează asistență în cadrul procesului decizional al CERS prin pregătirea reuniunilor Consiliului general, prin revizuirea documentelor care urmează să fie discutate, precum și prin monitorizarea progreselor înregistrate în activitățile în curs ale CERS.
- (4) Secretariatul este responsabil de activitatea de zi cu zi a CERS. Acesta asigură sprijin analitic, statistic, administrativ și logistic de înaltă calitate pentru CERS, sub conducerea președintelui acestuia și a Comitetului director, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1096/2010 al Consiliului⁽¹⁾. Secretariatul beneficiază de asemenea de consiliere tehnică din partea AES, a băncilor centrale naționale și a autorităților naționale de supraveghere.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 162 din prezentul Jurnal Oficial.

- (5) Comitetul consultativ științific și Comitetul consultativ tehnic menționate la articolele 12 și 13 oferă consultanță și asistență cu privire la aspecte relevante pentru activitatea CERS.

Articolul 5

Președintele și vicepreședintele CERS

- (1) CERS este prezidat de președintele BCE pentru un mandat de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Pentru mandatele ulterioare, președintele CERS este desemnat în conformitate cu modalitățile determinate pe baza reexaminării prevăzute la articolul 20.
- (2) Prim-vicepreședintele este ales de către membrii Consiliului general al BCE și din rândul acestora, pentru un mandat de 5 ani, ținând seama de necesitatea unei reprezentări echilibrate a statelor membre în ansamblu și în raportul dintre cele a căror monedă este euro și cele a căror monedă nu este euro. Mandatul prim-vicepreședintelui poate fi reinnoit o singură dată.
- (3) Al doilea vicepreședinte este președintele Comitetului comun, astfel cum este numit în temeiul articolului 55 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (4) Președintele și vicepreședintele prezintă în fața Parlamentului European, în cadrul unei audieri publice, modul în care intenționează să-și îndeplinească sarcinile care le-au fost atribuite în temeiul prezentului regulament.
- (5) Președintele prezidează reuniunile Consiliului general și ale Comitetului director.
- (6) Vicepreședinții prezidează, în ordinea precedenței, reuniunile Consiliului general și/sau ale Comitetului director atunci când președintele nu poate participa.
- (7) În cazul în care mandatul unui membru al Consiliului general al BCE ales în funcția de prim-vicepreședinte se încheie înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani sau în cazul în care, din orice motiv, prim-vicepreședintele nu este în măsură să-și îndeplinească îndatoririle, se alege un nou prim-vicepreședinte, în conformitate cu alineatul (2).
- (8) Președintele îndeplinește funcția de reprezentare externă a CERS.

Articolul 6

Consiliul general

- (1) Sunt membri cu drept de vot ai Consiliului general:
- (a) președintele și vicepreședintele BCE;
- (b) guvernatorii băncilor centrale naționale;

- (c) un membru al Comisiei;
 - (d) președintele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană);
 - (e) președintele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale);
 - (f) președintele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe);
 - (g) președintele și cei doi vicepreședinți ai Comitetului consultativ științific;
 - (h) președintele Comitetului consultativ tehnic.
- (2) Sunt membri fără drept de vot ai Consiliului general:
- (a) un reprezentant la nivel înalt din fiecare stat membru din cadrul autorităților naționale de supraveghere competente, în conformitate cu alineatul (3);
 - (b) președintele Comitetului economic și financiar (CEF).
- (3) În ceea ce privește reprezentarea autorităților naționale de supraveghere în conformitate cu alineatul (2) litera (a), respectivii reprezentanți la nivel înalt din fiecare stat membru ocupă această poziție prin rotație în funcție de punctele discutate, cu excepția cazului în care autoritățile naționale de supraveghere dintr-un anumit stat membru au convenit asupra unui reprezentant comun.
- (4) Consiliul general elaborează regulamentul de procedură al CERS.

Articolul 7

Imparțialitatea

- (1) Când participă la activitățile Consiliului general și la cele ale Comitetului director și când desfășoară orice altă activitate legată de CERS, membrii CERS își îndeplinesc atribuțiile cu imparțialitate și numai în interesul Uniunii în ansamblul său. Aceștia nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea statelor membre, a instituțiilor Uniunii sau a oricăror altor organisme publice sau private.
- (2) Membrii Consiliului general (atât cei cu drept de vot, cât și cei fără drept de vot) nu pot deține funcții în sectorul financiar.
- (3) Nici statele membre, nici instituțiile Uniunii Europene și nici alte organisme publice sau private nu încearcă să influențeze membrii CERS în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2).

Articolul 8

Secretul profesional

- (1) Membrii Consiliului general și orice alte persoane care lucrează sau au lucrat în cadrul CERS sau în legătură cu acesta (inclusiv personalul relevant al băncilor centrale, al Comitetului consultativ științific, al Comitetului consultativ tehnic, al AES și al autorităților naționale de supraveghere competente din statele

membre) nu divulgă informații care fac obiectul secretului profesional, chiar și după ce sarcinile acestora au încetat.

(2) Informațiile primite de membrii CERS sunt utilizate numai în contextul sarcinilor acestora și pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2).

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 16 și aplicării dreptului penal, nicio informație confidențială primită de persoanele menționate la alineatul (1) într-un context profesional nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, cu excepția prezentării sale într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.

(4) CERS, împreună cu AES, stabilește și instituie proceduri specifice în materie de confidențialitate pentru protejarea informațiilor privind instituțiile financiare individuale și a informațiilor prin care pot fi identificate instituțiile financiare individuale.

Articolul 9

Reuniunile Consiliului general

(1) Reuniunile plenare ordinare ale Consiliului general sunt convocate de președintele CERS și au loc cel puțin de patru ori pe an. Reuniunile extraordinare pot fi convocate la inițiativa președintelui CERS sau la cererea cel puțin a unei treimi din membrii Consiliului general cu drept de vot.

(2) Fiecare membru este prezent în persoană la reuniunile Consiliului general și nu poate fi reprezentat.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), un membru care se află în imposibilitatea de a participa la reuniuni pentru o perioadă de cel puțin trei luni poate numi un supleant. De asemenea, membrul respectiv poate fi înlocuit de o persoană care a fost numită formal în conformitate cu normele privind substituirea temporară a reprezentanților, în vigoare în cadrul instituției vizate.

(4) Dacă este cazul, pot fi invitați să ia parte la reuniunile Consiliului general reprezentanți la nivel înalt ai organizațiilor financiare internaționale care desfășoară activități cu legătură directă cu atribuțiile CERS prevăzute la articolul 3 alineatul (2).

(5) Participarea la activitatea CERS poate fi deschisă reprezentanților la nivel înalt ai autorităților relevante din țările terțe, în special din țările SEE, aceasta fiind strict limitată la chestiunile care prezintă o importanță deosebită pentru țările respective. CERS poate institui mecanisme care să specifice în special natura, amploarea și aspectele procedurale ale implicării țărilor terțe respective în activitatea CERS. Aceste mecanisme pot prevedea reprezentarea, în mod ad-hoc, în calitate de observator, în cadrul Consiliului general și ar trebui să privească numai chestiuni care prezintă importanță pentru țările respective, excluzând orice caz în care poate fi discutată situația instituțiilor financiare individuale sau a statelor membre.

(6) Reuniunile sunt confidențiale.

Articolul 10

Modalități de vot în cadrul Consiliului general

(1) Fiecare membru cu drept de vot din Consiliul general deține un vot.

(2) Fără a aduce atingere procedurilor de vot prevăzute la articolul 18 alineatul (1), Consiliul general decide cu majoritatea simplă a membrilor prezenți cu drept de vot. În caz de egalitate de voturi, președintele CERS deține votul decisiv.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), este necesară o majoritate de două treimi din voturile exprimate pentru a adopta o recomandare sau pentru a face publice un avertisment sau o recomandare.

(4) Un cvorum de două treimi din membrii cu drept de vot este necesar pentru efectuarea oricărui vot în cadrul Consiliului general. În cazul în care cvorumul nu este întrunit, președintele CERS poate convoca o reuniune extraordinară în cadrul căreia deciziile pot fi adoptate cu un cvorum de o treime. Regulamentul de procedură menționat la articolul 6 alineatul (4) stabilește un preaviz adecvat pentru convocarea unei reuniuni extraordinare.

Articolul 11

Comitetul director

(1) Comitetul director se compune din următorii membri:

- (a) președintele și prim-vicepreședintele CERS;
- (b) vicepreședintele BCE;
- (c) alți patru membri ai Consiliului general, care sunt, de asemenea, membri ai Consiliului general al BCE, ținând seama de necesitatea unei reprezentări echilibrate a statelor membre în ansamblu și în raportul dintre cele a căror monedă este euro și cele a căror monedă nu este euro. Aceștia sunt alși de către membrii Consiliului general care sunt, de asemenea, membri ai Consiliului general al BCE, și din rândul acestora, pentru o perioadă de trei ani;
- (d) un membru al Comisiei;
- (e) președintele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană);
- (f) președintele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale);
- (g) președintele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe);

(h) președintele CEF;

(i) președintele Comitetului consultativ științific; și

(j) președintele Comitetului consultativ tehnic.

Orice loc rămas vacant în cadrul Comitetului director din categoria membrilor aleși se ocupă prin alegerea unui nou membru de către Consiliul general.

(2) Reuniunile Comitetului director sunt convocate de către președintele CERS cel puțin trimestrial, înainte de fiecare reuniune a Consiliului general. Președintele CERS poate convoca, de asemenea, reuniuni ad-hoc.

Articolul 12

Comitetul consultativ științific

(1) Comitetul consultativ științific este compus din președintele Comitetului consultativ tehnic și din 15 experți care reprezintă o gamă largă de aptitudini și experiență, propuși de Comitetul director și aprobați de Consiliul general pentru un mandat reînnoibil de patru ani. Persoanele nominalizate nu sunt membre ale AES și sunt selecționate pe baza competențelor lor generale și în funcție de experiența lor diversă în mediul academic sau în alte sectoare, în special în întreprinderile mici și mijlocii sau în cadrul sindicatelor, sau în calitate de furnizori sau de consumatori de servicii financiare.

(2) Președintele și cei doi vicepreședinți ai Comitetului consultativ științific sunt numiți de Consiliul general în urma unei propuneri a președintelui CERS și dispun fiecare, de un nivel înalt de experiență și cunoștințe relevante, de exemplu prin apartenența la mediul academic în domeniul bancar, al valorilor mobiliare/piețelor sau al asigurărilor și al pensiilor ocupaționale. Președinția Comitetului consultativ științific ar trebui asigurată, prin rotație, de una dintre aceste trei persoane.

(3) Comitetul consultativ științific oferă consultanță și asistență CERS în conformitate cu articolul 4 alineatul (5), la cererea președintelui CERS.

(4) Secretariatul CERS sprijină lucrările Comitetului consultativ științific, iar șeful secretariatului participă la reuniunile sale.

(5) După caz, Comitetul consultativ științific organizează consultări timpurii cu părțile interesate, precum participanții la piață, organizațiile consumatorilor și experții din mediile academice, într-un mod deschis și transparent, ținând seama în același timp de obligația de confidențialitate.

(6) Comitetului consultativ științific i se pun la dispoziție toate mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile cu succes.

Articolul 13

Comitetul consultativ tehnic

- (1) Comitetul consultativ tehnic este alcătuit din:
- (a) un reprezentant al fiecărei bănci centrale naționale și un reprezentant al BCE;
 - (b) un reprezentant al fiecărui stat membru din cadrul autorităților naționale de supraveghere competente, în conformitate cu al doilea paragraf;
 - (c) un reprezentant al Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană);
 - (d) un reprezentant al Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale);
 - (e) un reprezentant al Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe);
 - (f) doi reprezentanți ai Comisiei;
 - (g) un reprezentant al CEF; și
 - (h) un reprezentant al Comitetului consultativ științific.

Autoritățile de supraveghere din fiecare stat membru aleg un reprezentant în cadrul Comitetului consultativ tehnic. În ceea ce privește reprezentarea autorităților naționale de supraveghere în conformitate cu primul paragraf litera (b), respectivii reprezentanți ocupă această poziție prin rotație în funcție de punctele discutate, cu excepția cazului în care autoritățile naționale de supraveghere dintr-un anumit stat membru au convenit asupra unui reprezentant comun.

- (2) Președintele Comitetului consultativ tehnic este numit de Consiliul general în urma unei propuneri a președintelui CERS.
- (3) Comitetul consultativ tehnic oferă consultanță și asistență CERS în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) la cererea președintelui CERS.
- (4) Secretariatul CERS sprijină lucrările Comitetului consultativ tehnic, iar șeful secretariatului participă la reuniunile sale.
- (5) Comitetului consultativ tehnic i se pun la dispoziție toate mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile cu succes.

Articolul 14

Alte surse de consultanță

La îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2), CERS solicită, dacă este cazul, opiniile părților interesate relevante din sectorul privat.

CAPITOLUL III

ATRIBUȚII

Articolul 15

Colectarea și schimbul de informații

- (1) CERS furnizează AES informațiile referitoare la riscuri care sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora.
- (2) AES, Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC), Comisia, autoritățile naționale de supraveghere și autoritățile naționale din domeniul statisticii cooperează îndeaproape cu CERS și îi furnizează toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia în conformitate cu legislația Uniunii.
- (3) Sub rezerva articolului 36 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, CERS poate solicita informații din partea AES, de regulă într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât instituțiile financiare individuale să nu poată fi identificate.
- (4) Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol, CERS ia în primul rând în considerare statisticile existente întocmite, difuzate și elaborate de Sistemul statistic european și de SEBC.
- (5) În cazul în care informațiile solicitate nu sunt disponibile sau nu sunt puse la dispoziție în timp util, CERS poate solicita informațiile din partea SEBC, a autorităților naționale de supraveghere sau a autorităților naționale din domeniul statisticii. În cazul în care informațiile continuă să nu fie disponibile, CERS le poate solicita statului membru vizat, fără a aduce atingere prerogativelor conferite Consiliului, Comisiei (Eurostat), BCE, Eurosistemului și respectiv SEBC în domeniul statisticii și al colectării datelor.
- (6) În cazul în care CERS solicită informații care nu sunt prezentate într-o formă sintetică sau agregată cererea motivată explică de ce datele privind respectiva instituție financiară individuală sunt considerate a fi relevante din punct de vedere sistemic și necesare, având în vedere situația care prevalează pe piață.
- (7) Înaintea fiecărei solicitări de informații care nu sunt prezentate într-o formă sintetică sau agregată, CERS consultă Autoritatea europeană de supraveghere în cauză pentru a se asigura că cererea este justificată și proporțională. În cazul în care Autoritatea europeană de supraveghere în cauză nu consideră că cererea este justificată și proporțională, aceasta returnează fără întârziere cererea CERS și solicită justificări suplimentare. După transmiterea de către CERS a acestor justificări suplimentare autorității europene de supraveghere în cauză, informațiile solicitate sunt transmise CERS de către destinatarul cererii, cu condiția ca aceștia să aibă acces în mod legal la informațiile pertinente.

*Articolul 16***Avertismente și recomandări**

(1) Atunci când identifică riscuri semnificative pentru atingerea obiectivului menționat la articolul 3 alineatul (1), CERS emite avertismente și, dacă este cazul, formulează recomandări pentru acțiuni de remediere, inclusiv, după caz, pentru inițiative legislative.

(2) Avertismentele și recomandările emise de CERS în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) literele (c) și (d) pot fi de natură generală sau specifică și se adresează în special Uniunii în ansamblul său, unuia sau mai multor state membre, uneia sau mai multor AES sau uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere. În cazul în care un avertisment sau o recomandare se adresează uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, statul sau statele membre în cauză sunt de asemenea informate cu privire la aceasta. Recomandările includ un termen specific de adoptare a unui răspuns. De asemenea, recomandările pot fi adresate Comisiei în ceea ce privește legislația relevantă a Uniunii.

(3) În momentul transmiterii către destinatari în conformitate cu alineatul (2), avertismentele și recomandările se transmit, în condiții de strictă confidențialitate, și Consiliului și Comisiei, iar în cazul în care se adresează uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, se transmit AES.

(4) Pentru a spori gradul de sensibilizare cu privire la riscurile din economia Uniunii și pentru a le prioritiza, CERS, în strânsă cooperare cu celelalte părți la SESF, elaborează un cod de culori care să corespundă situațiilor create de diferite niveluri de risc.

După ce se elaborează criteriile pentru o astfel de clasificare, avertismentele și recomandările CERS vor indica, de la caz la caz și dacă este necesar, cărei categorii de risc îi aparțin.

*Articolul 17***Monitorizarea recomandărilor CERS**

(1) În cazul în care o recomandare menționată la articolul 3 alineatul (2) litera (d) se adresează Comisiei, unuia sau mai multor state membre, uneia sau mai multor AES sau uneia sau mai multor autorități naționale de supraveghere, destinatarii comunică CERS și Consiliului acțiunile întreprinse drept răspuns la recomandare și justifică în mod corespunzător cazurile de lipsă de acțiune. Dacă este cazul, CERS informează fără întârziere AES, în condiții de strictă confidențialitate, cu privire la răspunsurile primite.

(2) În cazul în care CERS decide că nu s-a dat curs recomandării sale sau că destinatarii nu au justificat în mod adecvat lipsa lor de acțiune, acesta informează, în condiții de strictă confidențialitate, destinatarii, Consiliul și, dacă este cazul, autoritatea europeană de supraveghere în cauză.

(3) În cazul în care CERS a luat o decizie în temeiul alineatului (2) cu privire la o recomandare care a fost făcută publică în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (1), Parlamentul European poate invita președintele CERS să prezinte respectiva decizie, iar destinatarii pot solicita să ia parte la un schimb de păreri.

*Articolul 18***Avertismente și recomandări publice**

(1) Consiliul general decide, de la caz la caz, după informarea prealabilă a Consiliului cu suficient timp înainte pentru ca acesta să poată reacționa, dacă ar trebui ca un avertisment sau o recomandare să fie făcute publice. Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (3), un cvorum de două treimi se aplică întotdeauna cu privire la deciziile luate de Consiliul general în temeiul prezentului alineat.

(2) Dacă Consiliul general decide să facă public un avertisment sau o recomandare, acesta informează în prealabil destinatarii.

(3) Destinatarii avertismentelor și recomandărilor făcute publice de CERS li se asigură, de asemenea, dreptul de a-și face publice pozițiile și justificările ca reacție a acestora.

(4) Atunci când Consiliul general decide să nu facă public un avertisment sau o recomandare, destinatarii și, dacă este cazul, Consiliul și AES, iau toate măsurile necesare pentru protejarea naturii confidențiale a acestora.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 19***Responsabilitate și obligații de raportare**

(1) Cel puțin o dată pe an, și mai frecvent în cazul unor tulburări financiare extinse, președintele CERS este invitat pentru o audiere anuală la Parlamentul European, care marchează publicarea raportului anual al CERS către Parlamentul European și Consiliu. Aceste audieri se desfășoară separat de dialogul monetar dintre Parlamentul European și președintele BCE.

(2) Raportul anual menționat la alineatul (1) conține informațiile pe care Consiliul general al CERS decide să le facă publice, în conformitate cu articolul 18. Raportul anual se pune la dispoziția publicului.

(3) De asemenea, CERS examinează aspecte specifice la invitația Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei.

(4) Parlamentul European poate solicita președintelui CERS să participe la o audiere a comisiilor competente ale Parlamentului European.

(5) Președintele CERS organizează discuții confidențiale care au loc verbal de cel puțin două ori pe an și mai des dacă se consideră necesar, în spatele ușilor închise, cu președintele și vicepreședintele Comisiei pentru afaceri economice și monetare din cadrul Parlamentului European, cu privire la activitatea în curs a CERS. Se încheie un acord între CERS și Parlamentul European cu privire la modalitățile detaliate de organizare a acestor reuniuni, în vederea asigurării deplinei confidențialități, în conformitate cu articolul 8. CERS transmite Consiliului o copie a acestui acord.

Articolul 20

Reexaminare

Până la 17 decembrie 2013, Parlamentul European și Consiliul examinează prezentul regulament, pe baza unui raport al Comisiei

și, după primirea unui aviz din partea BCE și a AES, Parlamentul European și Consiliul stabilesc dacă este necesar ca misiunea și organizarea CERS să fie reexaminată.

Parlamentul European și Consiliul reexaminează în special modalitățile de desemnare sau de alegere a președintelui CERS.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 24 noiembrie 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
O. CHASTEL